

I min ungdom användes ingen svamps
det nämnde inte att den var ättan, när krea-
turen på hösten böjade abo soppa soppa så
kallades han, blev myöcket ählig och fören flera
år av de ville inte gå hem om kvällarna.

Någon skitrad på svamp var det inte om än
fbergsvampen som användes att utbåta flugor med
samt korvsvampen (Karl Johan) som äts begärligt
av barna. Bland kinderna är nog inte många
som äter svamp, men i samhällen används den
allmänt. Någon handlar med svamp härkomma
inte. De äldre yllas sig om svampen "de ä lös
ä löst föä". På is på orten har den använt i ett
30 tal år av härkaps men nu används den
av ungdomen sen fläckarna löst i Skatthäken äts
ansätta den. Som det svampas som varde på
trädet används som fräsk efter kokning i aske-
lent samt kokning med karnare maten äter

Hästkött ansågs ej älskligt under min ungdoms-
tid för 50 års sedan skäl därför härde jag aldrig
om intet Odens Lilijans språkade för de
omvända Nyarsdkaarna som ären Skorslag
verkade hämmar. Fantigt folk kunde
icke döda eller slå en häst utan att den
kallade & Rackare i all sin tid intet ens
Rackaren att häskötte. Men så böyade Präst-
gårdarna tog de vare på skinarna och räka dem
när kördern sen komna till Prästen skra de
fyrdna på häskinken, när de hade ätit och
lilofägades vad de tycke om den "jag de vata
ryselit gott" Hic utlysning att det var häst
hände de givbis hälsningar men levde öres.
så böyade raktare köpa hästar till slakt
och säga singe probiter af mat och häst
så nu finnes ingen som ej äter hästköt

Half för användning i huskället slaktades när
han var 9 dagar gammal och han fick gärna vara äldre
men han drack en sötnygelken som skulle användas
för smörberedning. Tidigare kunde inte slakta
honom så var köttet giftigt och framkallade
magsår. Lång frisking slaktades aldrig som smör
men mådd ej ska av att äta dem innan de var
i helft är gamla, de slaktades som vanligt
men när slaktaren avskär benen i knäleden
stog han ett slag med det avskurna benet
mot det kvarvarande benet så jag ej fått äta.
De djur man ej kunde äta bestod så i staden
som ätos de vilde fåglar i djur.

Väst om Tiden i hvar såldes i allmänhet
till nybygare och hanna i städerna.

Härnäs Tysar i Nycklingen såldes om det gick
till någon ständares anse skänktes de bort
till hästare eller kringvandrade sig ena eller
andra, de såldes genom att bygga en kumma.

Fisk

Fisk äts allmunt höst är de som bodde vid
sjöar det fanns någon som ej åt så få grupper
av de armlösa och ensamma.